

TEKSUUTIMET

4/20'16

3	Pääkirjoitus
4	PJ palsta
6	Tykin suusta
7	Esittelyssä frisbeer
10	Tupsuvastaava
11	Opintojen syövereissä
20	Kokkelivekkuli
22	Kotiruokakurssi
24	Teksu tutkii: mielensäpahoitus
28	Lukuvuoden alkamisajankohdasta
30	Tasa-arvovaltuutettu
31	A-tason toiselta puolen

Teksuutimet 4/2016

Julkaisija	Oulun Teekkariyhdistys ry.
Painopaikka	Juvenes Print
Levikki	60 kpl
Päätoimittaja	Ville Mukka
Toimittajat	Visa Seppänen, Saara Moisanen, Jukka Pajukangas, Wilma Koistinen, Markus Honkanen, Toni Lusikka, Tapio Vuorinen, Pete Lehtonen, Tapani Himanka & Aapo Lehtosaari
Taitto	Ville Mukka & Reetta Lehtiranta
Grafiikat	Antti Möttönen
Kansien kuvat	Tatu Lappalainen

Kuva: Tatu L.

Lopussa kiitos seisoo.

Kuva: Tatu L.

Toimikausi ja vuosi on lopussa. Wow mikä matka. Reilu vuosi sitten en kyennyt mitenkään kuvittelemaan, mihin olen sekoittamassa itseäni. Nyt takana on kivikkoisesta matkasta huolimatta elämäni rankin, ja samalla antoisin vuosi. Vuoden aikana ylämäkiä ovat tarjonneet niin Teksun kalmanlinjojen paukkuminen kuin monen tulesa olevan hellan yhtäaikainen handlaaminen. Välillä kädet ovat tosissaan loppuneet kesken, jolloin hallituskamut, edeltäjä-mentori-graafikko, tyttöystävä, kaikki kaverit sekä koko OTY perhe (<3) ovat auttaneet miestä mäessä. Syvä kumarrus ja vilpitiön kiitos teille kaikille.

Koko vuosi ei todellakaan ole ollut surua ja murhetta, päinvastoin! Matkaan on mahtunut unohtumattomia reissuja ympäri Suomen, pari ulkomaanmatkaa, vuosijuhlia, sitsejä, talobileitä, synttäreitä, muuten-vain-

maailman-parannus-iltamia ja vastaavia kissanristiäisiä. Erityisesti mieleen ovat jääneet helmikuinen viikonloppu-reissu Berliiniin, jonne tuli lähdetty randomisti ja "ihan läpällä" erään Teekkaritalolla vietetyn illan jälkeen entuudestaan tuntemattoman tyyppin kanssa, sekä kaikki syksyn vuosijuhlat, joissa sai vetää ykköset ylle ja nauttia opiskelijaelämän hienoimmista kemuista! Suuri kiitos teille kaikille, jotka noita vuosijuhlia sekä yllämainittuja muita tapahtumia olette järjestelleet, ilman teitä kulttuurimme olisi köyhempi.

Kiitokset myös Teksuutimien toimitus 2016:sta sekä kaikille teille muille, jotka olette uhranneet aikaanne tämän julkaisun sisällön tuottamiseen taikka lukemiseen.

Tiedotusvastaava 2016
Vilmukka

Vuosi lopussa

Kiitokset myös Teekkarikiltojen puheenjohtajille 2016! Kuva: Tatu Lappalainen

Vuosi lopussa, hanskat tippumassa, pientä uupumusta viime kuukausien tapahtumista. Enkä osannut olla sanomatta "olen käytettävissä" OTYn vaalikokouksessa, mutta niin ei osannut olla moni muukaan. Jää nähtäväksi mitä sitten oman killan kokouksessa tapahtuu vai osaako pitää suunsa kiinni.

Vuoteen mahtuu monta päivää, kokonaiset 365 tai 366, ja noina päivinä ehtii tehdä kyllä yllättävän paljon hommia ja kokea kaikenlaista. Vaikka väliin mahtuu ikäviäkin hetkiä, jään lämmöllä muistelemaan tätä vuotta. Vanhana pappana voin keinua leijuvassa kiikkustuolissa, katsoa hologrammiuutisia sekä muistella puheenjohtaja aikojeni, kun minulla oli mahtavat lihakset, naiset piirittivät minua ja ratsastelin valkoisella hevosella hiukset hulmuten. Kyllä puheenjohtajana on mahtavaa!

Monella tasolla fiilikset ovat vähän sekavat. Vuoden vaihteen jälkeen on enemmän aikaa taas itselle, mutta kun on monta vuotta antanut kaikkensa tälle yhteisölle, niin mitä minä sillä ajalla sitten

teen? Osaako sitä enää antaa nuorien hoitaa hommat vai muutunko nalkuttavaksi jarruksi? Pitääkö taas alkaa opiskelemaan? Ehkä kaikki onnistuu vain itsestään niin kuin polkupyöräily. Tai sitten todellakin avaan suuni vaalikokouksessa, otan lisää nakkeja vastaan ja vältyn siltä kurjalta kohtalolta, että olisin irti. Joka tapauksessa odotan vuotta 2017 mielenkiinnolla ja olen varma, että OTY ja Teekkarikillat tulevat jatkamaan kehitystään ja kasvamistaan, vaikka ei itsellä olisikaan ohjat käsissä.

Maljankohotussanani sopivat hyvin lopetuksesi tähän haikeaan tunnelmaan, sillä sen tarkoitus on muistuttaa siitä matkasta, minkä kukin on tehnyt päästäkseen tähän tilanteeseen. Pitää muistella mennyttä lämmöllä, vaikka nyt saattaisi tuntua, että teki vähän tymästi. Joten hyvää joulua, hanukkaa, kwanzaa ja ties mitä sekä kiitokset tästä vuodesta teille kaikille! Kohotetaan malja vuodelle 2016: **Mutta hei! Ei se väärin ole.**

Visa Seppänen

TEKKEE IHKUA

PUBIVISAT

KE KLO 20
BAARIPÄHKINÄ

KARAOKEA

LIVEMUSAA

SIKAHYVIÄ

LAUTAPELEJÄ
JOKA LÄHTÖÖN

OPIKSELIJAKORTILLA

HANASTA
MA-TO

OLUT 4€

LONKERO
CROWMOOR 5€

FISU/
LAKU 4€
SHOT

SPORTTIA

LIVENÄ USEILTA
NÄYTOILTÄ

ILMAINEN BILIS

KÄY TYKKÄÄMÄSSÄ

@barihkuulu
#barihkuulu

K A R A O K E

IHKU

Night Club

LEVI | OULU | TAMPERE

Torikatu 22

PUBI • KARAOKEBAARI • YÖKERHO

www.ihkubar.fi

Tykin suusta

Jasså, se olisi aika tämän vuoden viimeisen Tykin suusta-palstan. Tätä juttua kirjoittaessani mietin mitä kaikkea syyslukukauden aikana onkaan tapahtunut, ja voisin nostaa pari mieleeni ensimmäisenä tullutta tapahtumaa, joissa TEK oli mukana.

Fuksi-infot

TEK kävi kertomassa uusille fukseille itsestään kaikkien kilttojen fuksi-infoissa, jossa TEKillä on opiskelijajäseniä. Näin saatiin oululaiset TEKin kasvot eli tykki, alueasiamies Jukka sekä kiltayhdyshenkilöt eli kyhit fukseille tutuiksi. Saattoipa jokunen TEKin hallopedikin esittäytyä.

Fuksisuunnistus

Perinteiseen tapaan fuksisuunnistuksessa pidettiin TEKin rasti, jossa kiltayhdyshenkilöt keksivät suunnistusta suorittaville fukseille huvittoman hauskaa tekemistä. Makkaraakin grillattiin ja hauskaa oli niin fukseilla kuin rastin vetäjilläkin!

TEK 120v

Oulussa juhlistettiin 120-vuotiaasta TEK:ää lokakuussa ensin seminaareilla, ja myöhemmin samalla viikolla TEKin jäsenillalla, joka järjestettiin 120v teeman mukaisesti. Vastaavia juhlaseminaareja järjestettiin vuoden aikana monia ympäri Suomen. Seminaareissa TEK osoitti mieltään tänä hallituskautena tehtävien yliopistojen rahoituksen leikkauksia vastaan, ja lahjoitti juhluvuoden kunniaksi Suomen teknillisille yliopistoille yhteensä miljoona euroa!

Teekkarin työkirja 2017

Marraskuun loppupuolella lanseerattiin upouusi Teekkarin työkirja 2017 eli opiskelijan paras työnhakuopas. Työkirjasta löytyy työnhaku- ja uravinkkejä kaikissa opiskeluvaiheissa oleville opiskelijoille. Jos et vielä hakenut omaa työkirjaasi, niin ei hätää, teknillisen tiedekunnan kanslian edessä on niitä lisää. Samoin Teekkarin työkirjan nettisivuilta löytyy kaikki työnhakuun tarvittava info. Työkirja on oiva apuväline muun muassa ensivuoden kesätyönhakua ajatellen.

Eli muun muassa tällaista kuului oululaiseen opiskelijaelämään syksyllä. Näin juttuni päätökseksi haluan kiittää kaikkia tänä vuonna TEKin kanssa yhteistyötä tehneitä kilttoja ja tahoja, on ollut ilo toimia tykkinä näin mahtavassa yhteisössä! Ja erityiskiitos ihanille kyheille, ootte parhaita :)

Rauhallista ja rentouttavaa joulua toivottaa,

**Tykinne
Saara**

Esittelyssä frisbeer

Viime kesän ja syksyn aikana on Oulun ympäristössä näkynyt useamman kuin kerran lakkipäisiä ja lakittomia ihmisotuksia pelaamassa hauskanäköistä kiekonheittely-olutpeliä. Kyseessä on kuitenkin paljon syvällisempi ja monipuolisempi kokonaisuus kuin vain hulluna humalassa heiluminen. Tämä jalo laji on ultimaattinen koitos, joka mittaa armottomasti mutta hauskaasti kilvoittelijoidensa tarkkuutta, nopeutta, kestävyyttä, sipulia, resistanssia etanolille, juomanopeutta, lyhyen ja pitkän tähtäimen taktikointia sekä kykyä tiimityöskennellä.

Historia

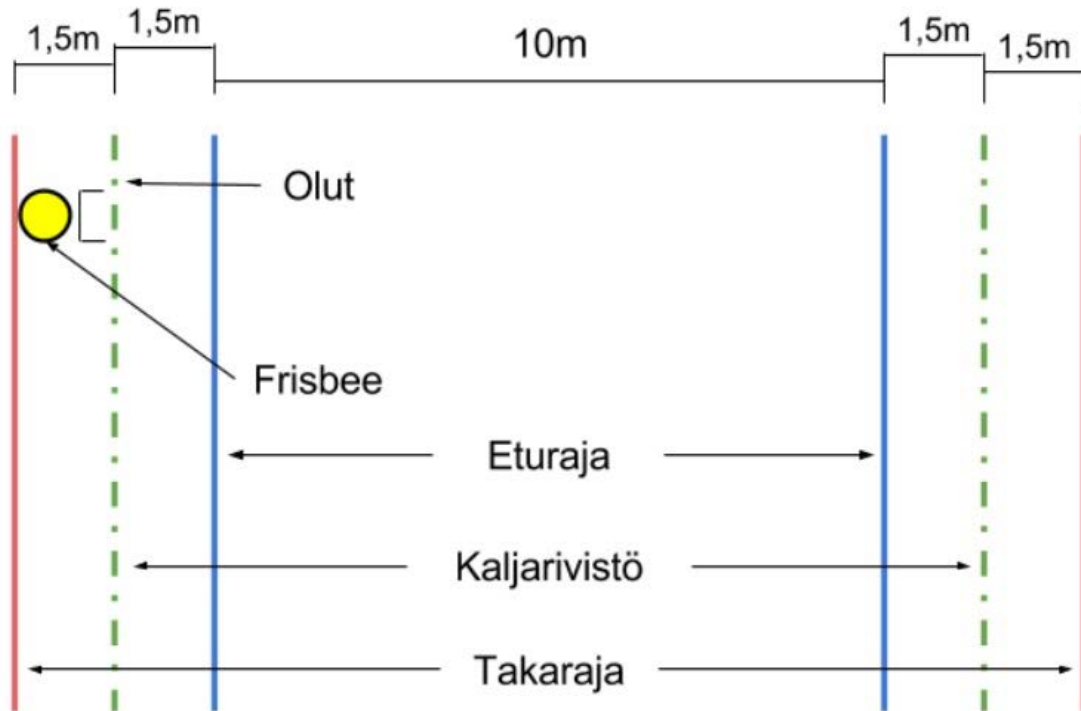
Frisbeer keksittiin sumean kosteana viikonloppuna noin 2,5 vuotta sitten eräiden tietäväisten teekkarien toimesta. Säännöt ovat iteroituneet pitkällisen kehitysprosessin ja tiukan empiirisen tutkimuksen kautta osaavien asiantuntijoiden käsissä ajan mittaan vain paremmiksi ja paremmiksi. Tietynlainen merkkipaalu frisbeerin pelaamisessa tapahtui viime kesänä Elo-lukuun perustuvan pistejärjestelmän lanseerauksen ja pelien tilastoinnin aloittamisen yhteydessä. Pistejärjestelmän henkilökohtaisten pelimenestystä kuvaavien pisteiden perusteella annetaan pelaajille hauskat arvonimet. Järjestelmän avulla pyritään myöskin kokoamaan jokaiseen peliin mahdollisimman samantasoiset joukkueet vastakkain. Tätä eppistä maailman parantavaa työkalua eivät ole rakentaneet mitkään pihit lerppujen hamstraajat, vaan kivenkovat tietotekniikan ammattilaiset. Järjestelmä on jatkuvan kehityksen alla tälläkin hetkellä.

Taktiikka

Pelin voi voittaa vain kaatamalla vastustajan juomia. Tämä fakta johtaa luonnollisesti siihen johtopäätökseen, että taito heittää tarkasti ja suoritusvarmasti on tärkein yksittäinen taito pelaajalle. Heittämistä kannattaa harjoitella ja myös itselle parhaiten sopivan heittotyylin löytäminen on tärkeää. Jotkut ovat kokeneet esimerkiksi frisbeegolfin pelaamisen olevan suureksi hyödyksi myös frisbeerin pelaamisessa. Pelaajat voivat valita erilaisia tyyliä, jotka vastaavat parhaiten heidän osaamistaan. Pelaajaa, joka keskittyy juomaan huomattavasti omaa osuuttaan suuremman määrän olutta, kutsutaan tankiksi. Koska yleisessä tapauksessa humalataila vaikuttaa käänteisesti heittotarkkuuteen, tämä taktiikka vaikuttaa heikentävästi tankkiin mutta parantavasti muihin tiimin pelaajiin. Luonnollisesti mikään ei pakota valitsemaan tankin roolia etukäteen: Jos tuntuu siltä, että heitto ei vain kulje niin parempi suosiolla keskittyä juomien kurkkuun kaatamiseen ja siten edistää tiimin peliä.

Toiminta bufferin aikana on oltava hyvin suunniteltua ja optimoitua: Jouduttaessa bufferiin on tehokkain taktiikka tyhjentää mahdollisimman nopeasti se olut, jota on jo valmiiksi juotu eniten. Vastaavasti vastustajan ollessa bufferissa on heitettävä kiekkoa mahdollisimman ripeästi, jotta oma joukkue saisi mahdollisimman monta "ilmaista" heittoa. Tehokkaita heittoa tarvitaan myös silloin kun vastustajalla on kaksi olutta käsissään, jotta säilyy mahdollisuus pakottaa heidät bufferiin.

1. Kolmen hengen joukkueet, kahdeksan juomaa per joukkue per erä
2. Juoma on oltava vähintään 4,0% alkoholijuomaa 33cl tölissä (yleensä halvinta olutta)
3. Juomat asetetaan riviin frisbeen välein, rivien väliin jää 13 metriä
4. Etu- ja takarajat merkitään 1,5m juomarivistöistä kumpaankin suuntaan
5. Frisbeellä pyritään kaatamaan vastustajan juoma
6. Kaatunutta juomaa saa juoda, kun frisbee ei ole oman joukkueen hallussa
7. Frisbeetä ei saa heittää, jos joukkueella on kolme tai useampi juomaa kaatuneena ja juomatta, eli kun bufferi on täysi
8. Jos vastustajalla on bufferi täysi, frisbee on haettava jalan takaisin omalle joukkueelle
9. Ennen eturajaa maahan osuneesta vastustajan heitosta myönnetään heitto eturajalta
10. Takarajan takaa kopatusta vastustajan heitosta myönnetään myös heitto eturajalta
11. Erän voittaa se joukkue jolla on bufferi tyhjä kun vastustajan kaikki juomat on kaadettu
12. Kaikki pelissä olleet juomat on juotava ennen seuraavaa erää, voittaja määrää kumpi joukkue juo heidän puolelleen jääneet avaamattomat juomat
13. Ensimmäisen erän jälkeen pidetään puolen tunnin imeytymistauko, toisen erän jälkeen tunnin ruokatauko, mikäli peli on tasatilanteessa

Heittotyylit

Heiton tarkoituksena on luonnollisesti saada vastustajan olut kaatumaan ja siten edistää oman joukkueen voittoa. Toissijaisena tavoitteena on myöskin olla antamatta vastustajalle lyhyttä heittoa. Suoralla ja voimakkaalla heitolla on mahdollista saada frisbee liukumaan pitkästi maata pitkin ja siten tehdä onnistunut kaato. Voimakas heitto osuessaan kahden tölkin väliin kaataa myös helposti kaksi vastustajan olutta. Huonona puolena voimakkaassa heitossa on hankaluus saada se osumaan pituussuunnassa kohdalleen, mikä tarjoaa vastustajalle lyhyen heiton tai mahdollisuuden koppiin. Vaikka voimakas heitto saattaa olla hankala napata ilmasta niin sen lentorata on suhteellisen helppo ennakoida ja asettua hyviin koppausasemiin.

Toinen vaihtoehto on heittää kiekko hitaammin siten, että sen lentorata muodostaa voimakkaan kaaren ja kiekko ei lennä vaakatasoisena. Tällöin kiekko iskeytyessään maahan jää usein pyörimään kyljellään puolikaaren muotoiselle radalle, minkä seurauksena on suhteellisen suuri pyyhkäisyala tölkkirivistössä verrattuna täysin suoraan heittoon. Henkilökohtaisesti olen myös kokenut heiton pituuden olevan paremmin hallittavissa kuin voimakkaassa heitossa.

Nämä eivät ole kiveen hakattuja ainoita mahdollisia heittoa, vaan ennemmin suuntaa antavia vinkkejä, joiden pohjalta omaa tyyliään voi lähteä kehittämään. Jokaisen on löydettävä oma tapansa, joka tuntuu parhaimmalta ja mukavimmalta.

Kuva: Yöllä pelaaminen onnistuu kätevästi valotikkuja käyttämällä.

Ammattilaisjuomarahat

Omiin taikka vastustajan juomiin ei kannata kompastella, sillä itse kaadetut juomat on juotava itse. Koppia ottaessa kannattaa myös olla erityisen tarkkana kimmokkeiden varalta. Ei ole ennenkuulumatonta, että kiekko kimpoaa esimerkiksi omasta jalasta kaljarivistöön. Vastustajaa voi yrittää sipuloida joko viitsikkäästi huutelemalla tahi keskittymiskykyä häiritä esimerkiksi helikopteria heiluttelemalla. Haluan kuitenkin suositella, että jokaisen provokaation esittämisessä tulisi noudattaa hyvää makua ja provokaation olisi oltava lähtöisin ensisijaisesti humoristisista tarkoituksesta. Liiallisella tosikkoimaisuudella pelitapahtumasta tulee vähemmän nautittava kaikille osallisille.

Pelaamaan!

Jos kiinnostuit pelistä niin seuraava askel on tietenkin koettaa sitä tosielämässä. Seuraava kausi alkaa virallisesti Wappuna Kirkkovenesouduissa. Ota keskusteluyhteys johonkuhun tunnettuun frisbeerin pelaajaan saadaksesi lisäinformaatiota ja liity irkissä kanavalle #frisbeer @ IRCnet. Varaa mukaan kavereita, juotavaa ja reilusti leikkimielistä asennetta niin näemme pelikentillä tulevalle kaudella!

Paju Kultapossu I

Hei vain kaikille ja hyvää joulunodotusta!

Niin se vain yksi vuosi taas vilahti edaripiireissäkkin. Jännittävin osuus vuodesta oli 1.12., kun vuoden viimeisessä edarissa tehtiin kaikki henkilövalinnat. Ylioppilaskunnan vaikuttamisen kärkipaikoille nousi jälleen myös tuttuja TeTalaisia. Samaisessa edarissa käytiin läpi OYY:n talousarvio ja toimintasuunnitelma vuodelle 2017. Vielä kerran paljon onnea tehtäviin valituille!

Viime palstan kirjoittamisen jälkeen onkin ehtinyt olla kaksi edustajiston kokousta: 13.10. Kontinkankaalla ja 15.11. yliopistolla salissa L2. Näissä edareissa väännettiin mm. lisätalousarviosta ja käytiin läpi lähetekeskustelu vuoden 2017 talousarviota ja toimintasuunnitelmaa varten.

Tämä vuosi on tarjonnut minulle, OTY:n tupsuvastaavana ja TeTan ryhmänjohtajana, mahtavia kokemuksia ja tunteen siitä, että oikeasti tekee jotain meidän yliopiston opiskelijoiden paremman huomisen eteen. Edustajiston kautta oikeasti pääset astumaan sen oman tutun ja turvallisen kuplan ulkopuolelle ja palkaksi saat esimerkiksi uusia mahtavia tuttavuuksia yli koulutusalarajojen! Yksi tämän vuoden kohokohdista minulle henkilökohtaisesti oli Suomen Ylioppilaskuntien Liiton (SYL) liittokokoukseen osallistuminen, missä pääsinkin pitämään muutaman puheen koulutuspolitiikan linjoista livenä melkein 200 ihmisen edessä ja streamin päässä ties kuinka monen. Ja kyllä, jännitti aivan järkyttävästi ja tunsin oikeasti olevani mukavuusalueeni ulkopuolella. Kyllä meitä ns. vanhoja tekijöitäkin jännittää yhä edelleen näin viidentenäkin vuotena. Joten, jos tällainen vaikuttaminen kiinnostaa, niin

Kuva: Kalle H.

rohkeasti mukaan remmiin, kukaan ei ole seppä syntyessään!

Ensi vuonna syksyllä on sitten vuorossa edustajistovaalit – innostuneita ja motivoituneita vaikuttajia tarvitaan aina. Tulette kuulemaan minusta ensi vuonna kyllästymiseen asti koskien syksyn vaaleja, joten pitäkäähän silmät ja korvat auki ja lähtekää ehdolle!

Haluan kiittää tästä vuodesta koko ihanaa TeTaattorien ryhmää, joka on loistanut aktiivisuudellaan ja edustanut riviopiskelijan ääntä, sekä OTY:ä kun olen saanut toimia tehtävässäni tämän vuoden sekä myös ensi vuonna. Haluan myös tietysti kiittää teitä kaikkia ihania opiskelijoita, jotka tekevät tämän maailman parhaan opiskelijavaikuttamisen mahdolliseksi!

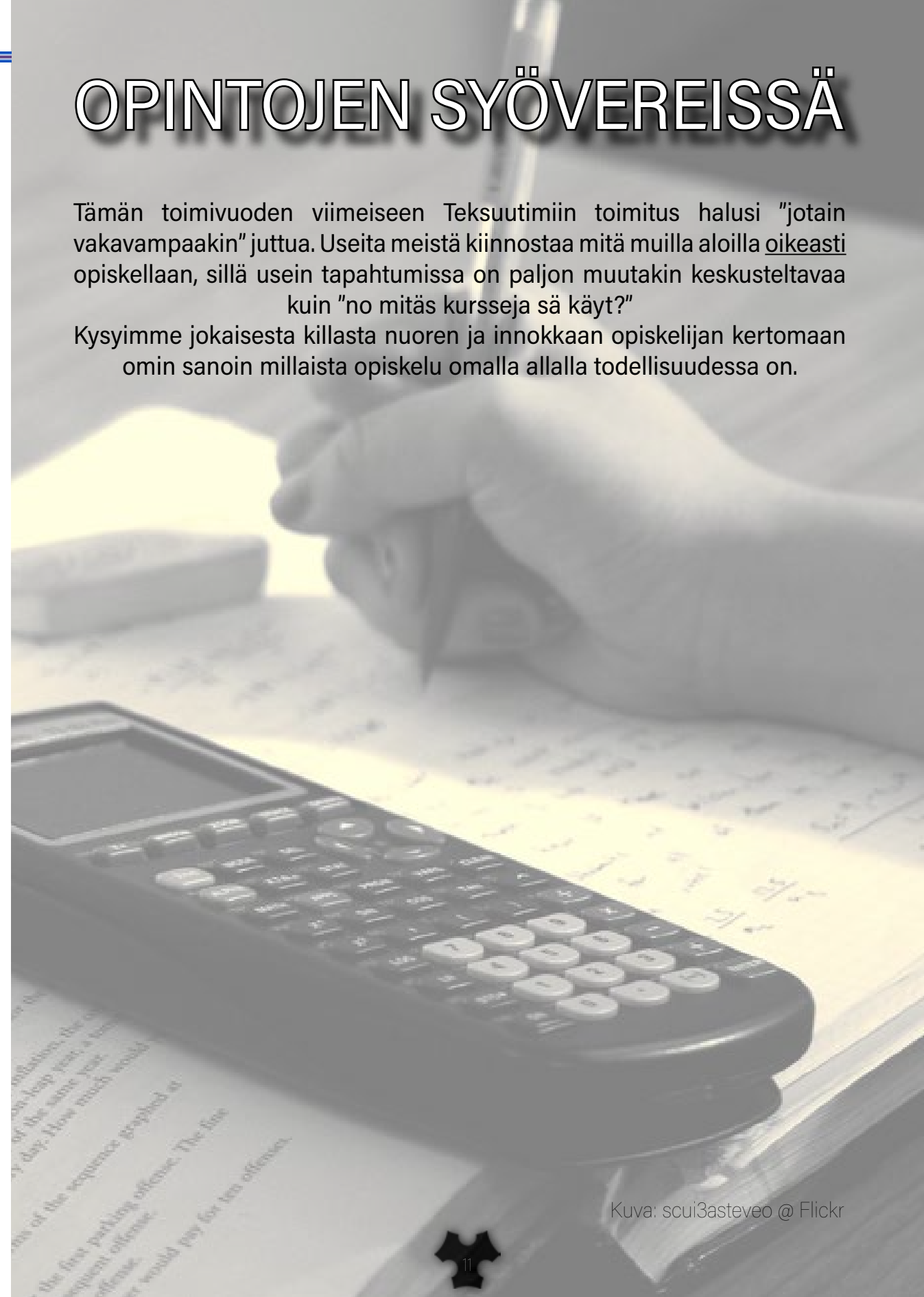
Edariterveisin ja hyvää joulua toivottaen

Tupsuvastaavanne Vilma
tupsuvastaava(at)oty.fi

OPINTOJEN SYÖVEREISSÄ

Tämän toimivuoden viimeiseen Teksuutimiin toimitus halusi "jotain vakavampaakin" juttua. Useita meistä kiinnostaa mitä muilla aloilla oikeasti opiskellaan, sillä usein tapahtumissa on paljon muutakin keskusteltavaa kuin "no mitäs kurseja sä käyt?"

Kysyimme jokaisesta killasta nuoren ja innokkaan opiskelijan kertomaan omin sanoin millaista opiskelu omalla allalla todellisuudessa on.

Kuva: scui3asteveo @ Flickr

Prosessikilta

Nimi: Noora Vesa
Ala: Prosessitekniikka
Vuosikurssi: 3. vuosi

Minulla on nyt meneillään kolme kurssia: prosessidynamiikka, erotusprosessit sekä jauheiden ja suspensioiden käsittely. Eli siis käytännössä yksi automaatiotekniikan, yksi kemiallisen prosessitekniikan ja yksi kuitu- ja partikkelitekniikan kurssi. Prosella pystyy suuntautumaan DI-vaiheessa niin moneen eri alaan, että kandidivaiheessa täytyykin niistä kaikista olla jotakin tietotaitoa, jotta niistä olisi jonkinlaista kokemusta tulevaisuutta ajatellen, tosin joistakin suuntautumisvaihtoehdoista on enemmän kursseja kuin toisista (minulle olisi riittänyt vähempikin automaatiotekniikan kurssi...) Kuitenkin kurssit loppujen lopuksi käsittelevät aika samoja asioita, eli siirtoilmiöitä ja ainetaseita. Opiskelu prosella on kandidivaiheessa todella samaa ympin kanssa, ja nytkin jaamme kaikki kurssit yhdessä - tosin olemme näköjään liian ujoja sekoittumaan keskenään, sillä esimerkiksi luentosali PR104:n paikat on melkein armottomasti jaettu siten, että proselaiset istuvat keskikäytävän vasemmalla puolella ja ympylläiset oikealla (toivottavasti tilanne on eri muilla vuosikursseilla!)

Perinteiseen prose-kurssiinkuuluu luentoja ja laskareita, eikä meidän tarvitse melkein ikinä kirjoittaa esseitä ja powerpoint-esitelmien pitämisenkin ryhmätoista on kandidivaiheessa harvinaisempaa. Joihinkin kurssihin sisältyy labraharjoituksia, joista kirjoitetaan oma työselostus, tai simulointiharjoituksia, joissa ollaan käyty läpi esimerkiksi automaatiojärjestelmien toimintaperiaatteita. Kurssija suoritetaan pääasiassa välikokeilla ja joskus luentopäiväkirjojen tai vastaavien jatkuvan arvioinnin menetelmillä, ja välikokeiden määrä vaihtelee kahdesta jopa seitsemään. Lopputentit ovat harvinaisempia, niillä käydään pääasiassa tekemässä rästejä tai korotetaan arvosanaa.

Koulu ei jää pelkästään Linnanmaalle, sillä teemme luennoillakin excursioita, esimerkiksi tänä syksynä Stora Ensolle, sekä viime vuonna Introduction to Bioproduct and Bioprocess Engineering -kurssilla meille tuli Sonnisaaren panimolta henkilöitä luennoimaan panemisesta (hih). Opiskelu jatkuu myös Wapun jälkeen, sillä prosella pääsee helposti

oman alan kesätöihin, joissa pääsee näkemään, miten luennoilla opitut asiat toimivat lopulta käytännössä. Minullekin vasta kesätöissä aukeni pumppujen toimintaperiaate, kun niitä pääsi itse käynnistämään ja käyttämään, ja tajusi etteivät ne olekaan pelkkiä nuolia PI-kaavioissa.

Suurin osa itse opiskelusta tapahtuu vasta vapaa-ajalla (eikä vain siksi että luennoilla ei jaksaisi kuunnella), sillä kaikilla kursseilla annetaan yleensä myös kotitehtäviä, joista saa yleensä muutaman lisäpisteen tenttiin. Tehtävät ovat melkein aina laskuja (kerran piti kirjoittaa jotakin, mutta siinäkin piti kertoa liikemäärän säilymislaista...), mutta ne ovat kuitenkin niin hankalia ja työläitä, että usein ne tulevat tehtyä noin kolmen opiskelijan ryhmässä. Ja jos ryhmätyömahdollisuutta ei olisikaan, tulee kiltiksellä lyötyä viisaat päämme yhteen, tai mitä suuremmalla todennäköisyydellä tulee hakattua yhdessä viisaita päätämme kiltiksen seinään. Kotitehtävien ratkaisussa menee monesti muutamia tunteja, joka tosin saattaa johtua tehtävien hankaluuden lisäksi myös kiltiksen häiriötekijöistä... Onneksi meille on tulossa uudet opiskelijatilat ensi syksynä, jossa toivottavasti saa tehtyä hommia paremmin kuin sohvalla istuessa!

Esimerkinä prosella opiskelusta meille voidaan prosessidynamiikan kurssilla antaa tehtäväksi reaktori, ja siitä meidän tulee määrittää, mitä reaktoriin menee sisään ja mitä sieltä lopulta tulee ulos. Lopulta (liian monen vaiheen jälkeen) päädytään s-tason siirtofunktion, jolla voidaan mallintaa koko systeemiä yhtenä kaavana, mikä on loppujen lopuksi aika mielenkiintoista (kunhan reaktori on ideaalinen ja ulostulovirtaus riippuu pinnankorkeudesta lineaarisesti, muulloin sitä vaan haluaa hakata päätä seinään).....

Oulun Tietoteekkarit

Nimi: Atte Jauhiainen
Ala: Tietotekniikka
Vuosikurssi: 2. vuosi

Tähän asti opintoni ovat koostuneet enimmäkseen matematiikasta ja sen aiheuttamien sivuoiden selättämisestä. Onneksi matikan lisäksi on ollut myös oikeasti kiinnostavia, oman alan kursseja. Niistä muutama mielenkiintoisinta ovat olleet Internetin Perusteet, Tietokonejärjestelmät sekä Ohjelmoinnin Alkeet. Toki Internetin Perusteiden luentoja 1500 comic sans-fontilla kirjoitettua powerpoint-kalvoa sai hetkittäin epäilemään niin opiskelujen kuin elämänsä mielekkyyttä. Onneksi monet muut yliopistot tarjoavat kurssejaan videoluentoja kera ilmaiseksi netissä. Tyypillisesti tietotekniikan kursseissa on luentoja lisäksi viikoittain muutama tietokone- tai laskuharjoitus, sekä kurssin lopussa tentti ja/tai loppuyö.

Ennen yliopisto-opiskeluja en ollut juuri tietokoneen sielunelämään perehtynyt. Tietämättömyys näkyikin heti fuksivuoden ensimmäisessä periodissa, kun ohjelmoinnin alkeissa koodimaailma lyötiin ensimmäisen kerran päin pienen ja viattoman fuksin kasvoja. Useiden tuskan ja epätoivon täyttämien hetkien jälkeen palautin kuitenkin valmiin Pythonilla koodatun miinaharavan.

Internetin perusteissa loppuyössä tehtävä oli ohjelmoida TCP- ja UDP-protokollia hyödyntävät socketit, joista sitten otettiin yhteyksiä serveriin. Lisäksi toteutettiin alkeellinen proxy välittämään kyseistä liikennettä. Tietokonejärjestelmissä taas suunnitellaan ja toteutetaan sulautetulle laitteelle C:llä "Aasigotchi GO", eräänlainen versio 90-luvun lelusta, Tamagotchista. Toisin kuin Tamagotchiin, Aasigotchiin tulee 6LoWPAN-tekniikkaa hyödyntävä tietoliikenneyhteys, jolla on tarkoitus viestittää niin erilliselle serverille kuin muiden kurssilaisten ohjelmoimiin laitteisiin.

Vaikka tietotekniikan opinnoissa paljon ohjelmoidaan, niin ohjelmointikieltä ei kovinkaan perusteellisesti erikseen opeteta. Ainoastaan yhdellä peruskurssilla harjoitellaan Python-ohjelmointikieltä ja toisella C:tä, mutta enimmäkseen kielet pitää opetella itse. Tietotekniikan opiskelua kuvaakin hyvin se, että itse puuhastelemalla ja omilla projekteilla oppii puolivahingossa monet käytännön taidot, joita ei kursseilla välttämättä käydä läpi tai muuten opeteta.

Sähköinsinööriilta

Nimi: Jore Rautava
Ala: Sähkötekniikka
Vuosikurssi: 2013

Sähkötekniikan opiskelu oli ensimmäiset 1,5 vuotta lähes pelkästään matikan ja fysiikan kursseja, oman alan opintoja oli niukasti. Välillä pääsi pieni epätoivo hiipimään puseroon, että onko tämä mitään muuta kuin jatkuvia matikan luentoja ja laskareita. Toisen vuoden keväällä alkoivat oman alan opinnot enemmän korostua ja käytyjä matikan ja fysiikan kursseja pääsi hyödyntämään muuallakin kuin laskareiden paperilla pyöriteltynä.

Kolmannen vuoden opinnot ovat käytännössä kokonaan oman alan syventäviä opintoja ja näissä painottuikin enemmän matikan osaaminen sekä simuloinnit. Matlab on tietoliikennetekniikkaan valmistautuvalle ehdoton työkalu ja lukemattomia tunteja tuleekin vietettyä Matlabin parissa simuloiden.

Sähköteekkarin tyypillinen päivä koostuu vaihtelevasta määrästä luentoja ja laskareita sekä suurimmaksi osaksi omalla ajalla tapahtuvasta labraharjoitusten esitehtävien tekemisestä sekä simuloinnista. Yhä useammilla kursseilla on myös palautettavia harjoitustöitä, joihin pitää tehdä simuloiteja ja palauttaa raportteja. Kurssien tehtävien tekoon saa helposti kulumaan 8-12 tuntia joka päivä ja välillä menee viikonlopun puolellekin. Vaikka opinnoissa on paljon matikkaa, ei koodaamista voi unohtaa. Sähköteekkarille tutuksi tulevatkin mm. Python, C, Matlab ja VHDL.

Parasta sähkötekniikan opiskelussa on mahdollisuuksien laajuus HW:sta SW:een saakka. Lisäksi opiskelun aikana pääsee itse rakentamaan kaikenlaista ja tekemään käsillä, mikä ainakin allekirjoittaneesta tuntuu mukavalta vaihtelulta kaiken teoreettisen opiskelun rinnalla.

Oulun Arkkitehtikilta

Nimi: Riikka Mämmioja
Ala: Arkkitehtuuri
Vuosikurssi: 3. vuosi

Aamulla toisen kahvikupin jälkeen arkkarin olo on yleensä kuin supersankarilla. Silloin riittää virtaa istua vaikka arkkitehtuurin historian luennolla tai piirtää kymppikuvia rakenneliitoksista. Kuitenkin aamuluennolle riennettäessä tämä harhakuvitelma on usein jo kaikkonnut ja eilisen työtunnit alkavat painaa päälle muutaman tunnin istuskelun jälkeen. Luento paloturvallisuudesta sekä yhdyskuntarakenteesta alkavat tuntua niin korvien välissä, kuin myös pakaroissa ja niskassa.

Luennon jälkeen käy Apajan kahvilan pannut kuumina kun mustaa eliksiiriä keitellään levyt punaisina. Jälleen voittaja fiiliksellä on helppo suunnata CAD-luokkaan jatkamaan eilen kesken jäänyttä asuntosuunnitelmaa ennen iltapäivän ryhmänohjauksia. Hyvät neuvot tulevatkin tarpeeseen, sillä niin monia asioita tulee ottaa huomioon. Miten rakennus kannattaa toteuttaa, jotta se olisi ympäristöystävällinen ja silti kustannustehokas? Miten mahdollistetaan esteetön kulku? Mitkä ovat vaaditut rakennepaksuudet ja -materiaalit? Miltä se

sitten näyttää? Miltä se tuntuu? Mitä arvoja vaalitaan? Milloin saan taas kahvia?

Vaikka päivän lukujärjestyksen mukainen ohjelma onkin ohi, niin ilta jatkuu omatoimisesti tietokoneen tai skissirullan äärellä. Kaikki projektit tulee hoitaa vapaa-ajalla eikä opiskelumme juuri muusta koostukaan. Mitä lähempänä palautukset sekä kriittikitilaisuudet ovat, sitä ruuhkaisemmaksi koulumme käy. Kaikki painavat hommia eikä missään varmasti tarvitse olla yksin. Stressitason pystyy aistimaan kahvinhuuruisilla käytävillä kun ihmiset ovat vetäneet all-nightereita silmäanaluset mustina, peläten professoreilta tulevaa suoraa palautetta.

Opimme koulussa kuitenkin jotain paljon tärkeämpää kuin alapohjarakenteita, nimittäin ajankäyttöä, vapaa-ajan ja unen tärkeyden, ihmissuhteiden painoarvon sekä ahkeran työskentelytahdin. Tai no, olemme oppineet miten mukavia kaikki nämä asiat olisivat osata. No mutta hei, huomenna uusiksi, ehkä opin sen silloin.

Nimi: Sallamari Tolonen
Ala: Tuotantotalous
Vuosikurssi: 2014

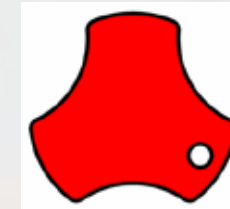

Tuta kurssit kolmosvuoden syksyllä:

Case-kurssi: Kandivaiheen arvostetuin kurssi. Syksyn aikana työskennellään samoissa 4-5 hengen ryhmissä. Joka viikko annetaan jonkin yrityksen toimintakertomus, tilinpäätös tai tilannekuvaus, joka täytyy analysoida kolmen tunnin aikana ryhmässä, samalla muodostaen ratkaisu yrityksen ongelmaan. Ratkaisut esitetään yleensä englanniksi kuuden minuutin esitelmällä tiukalle tuomaristolle (jotka ovat olleet mm. case-yritystentoimitusjohtajia, joten heille ei edeskehtaa esittää mitään puolihutaistua ratkaisuehdostusta).

Myynti ja markkinointi-kurssi: Luennoilla opetetaan asiakkuuksien hallintaa ja asiakastarpeen tunnistamista. Harjoitustyö tehdään neljän hengen ryhmissä yrityksiin jotka antavat jonkun markkinointiin tai myyntiin liittyvän ongelman. Joka ryhmälle on oma yritys ja tapaamisia yritysten kanssa on pitkin syksyä. Lopuksi töistä laaditaan raportit ja tulokset esitellään seminaarissa muille ryhmille, yliopiston henkilöstölle ja medialle!

Product Development: Tämä kurssi ravistelee kaikista pois sen ajatuksen, että joku tekniikan tai kaupallisen puolen ala voisi olla toistaan arvokkaampi. Ilman kaikkia ei olisi kaikkea. Samalla käydään läpi niitä piirteitä, jotka todella ovat ominaisia menestyville yrityksille, projekteille ja tuotteille. Opiskelemme myös kuinka kehitetään yrityksen tuotteita systemaattisesti ja arvioidaan niiden markkina-arvoa. Tässä kurssissa ryhmätyönä oli kehittää tuoteinnovaatio Välvainio Galaxille!

Nimi: Jonne Sarajärvi
Ala: Konetekniikka
Vuosikurssi: 2014

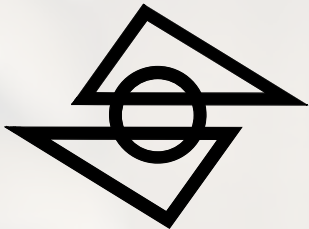
Hei, olen Jonne. Opiskelen konetekniikkaa. Pääaineenani on mekatroniikka ja konediagnostiikka. Tämä on yksi lukuisista konetekniikan suuntautumisvaihtoehdoista. Harrastan opiskelun ohessa lyhyitä ja ytimekkäitä, joskin hieman töksähteleviä lauseita. Jos vaikka siihen opiskeluun.

Käymiäni kursseja näin syksyllä ovat esimerkiksi Statiikka, Elementtimenetelmät I, Metallien lämpökäsittely ja Hitsaus, Termodynamiikka ja ah niin ihana Tekniikan viestintä. Oma opintosuuntaani hieman paremmin kuvaavista kursseista hyvä esimerkki voisi olla koneiden anturitekniikka, jonka nimi on melko iteseselitteinen. Kurssilla siis opiskellaan erilaisia antureita, niiden ominaisuuksia ja mahdollisia käyttökohteita. Vähemmän yllättäen osa kursseista on mielenkiintoisia ja se toinen osa ei välttämättä, mutta näin asia lienee kaikilla koulutusohjelmilla. Onneksi tunnen silti opiskelevani oikeaa alaa.

Aikainen herätys on myrkkyyä. Herätyskellon soidessa pohdin vakavasti että onko pakko. On. Termodynamiikkaa opiskelemaan kahdeksalta. Noh, onneksi tuotantotalouden peruskurssi on jo loppunut, niin pääsee takaisin kämpille pötköttämään. Ja kyllä, käyn sitä vielä näin kolmantena vuonna, mutta parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Voi juku, onneksi on perjantai.

Kursseja on kasaantunut suhteellisen paljon tänä syksynä, mutta kun asioita priorisoi ja miettii millä luennoilla on tärkeää käydä ja mitkä kurssit onnistuvat itseopiskelulla, niin ei ole mikään ylitsepääsemätön työmaa. Tämä kuvaa muutenkin melko hyvin omaa kokemustani koneella opiskelusta. Asia on tosin täysin subjektiivinen ja sidoksissa hyvin vahvasti pääaineeseen, ja voi vaihdella aivan täysin vaikkapa materiaalitekniikan opiskelijoilla.

Ympäristörakentajakilta

Nimi: Maiju Asiala
Ala: Ympäristötekniikka
Vuosikurssi: 2014

Tyypillinen päivä ympäristötekniikan opintojen parissa kuluu luennoilla, laskuharjoituksissa ja ryhmätöitä tehdessä. Opinnot koostuvat kandidivaiheessa suurimmaksi osaksi erilaisten prosessien analysoimisesta muun muassa dynamiikan, suunnittelun ja ympäristöasioiden näkökulmista.

DI-vaiheessa puolestaan päästään siirtymään omavalintaiseen suuntautumiseen, ja tämän vaiheen kurssit keskittyvät erikoistumisen kohteeseen, joita ovat esimerkiksi teollisuuden ympäristö- ja energiatekniikka, vesi- ja yhdyskuntatekniikka sekä biotuotteet- ja bioprosessitekniikka. Käytännössä tämä tarkoittaa unettomia öitä, kofeiinin suurkulutusta, hiustenlähtöä, mustia silmänalusia ja kasvavaa pakokauhun tunnetta rinnassa. Toki kaikki edellä mainittu (kahvia lukuun ottamatta) on vältettävissä aikatauluttamalla ja organisoimalla, mutta toisaalta täytyy tunnustaa, että stressi on hyväksi havaittu motivaattori.

Suurimpaan osaan ympäristötekniikalla käytävistä kursseista vaaditaan matematiikan sekä luonnontieteiden, kuten fysiikan ja kemian, osaamista ja analyttistä päättelykykyä. Kurssit järjestetään suurimmaksi osaksi luennoimalla, joissa pohjustetaan käsiteltäviä aihepiirejä (ja laskukaavoja) ja suurimpaan osaan kuuluu olennaisesti harjoituksiin osallistuminen, joissa lasketaan esimerkiksi ainetaseita ja virtaamia. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että luennoilla hakataan päähän kaavoja, joissa q tarkoittaa

millon yksisisarvisen häntäjouhea, millon keijupölyä. Ota siinä sitten selvää.

Luentoja on perinteisesti 2-3 kertaa viikossa, laskuharjoituksia puolestaan 1-2 kertaa viikossa. Laskuharjoituksista saa eniten irti, jos on käynyt luennoilla kuuntelemassa pohjan jo asialle, jota pääsee sitten käytännössä harjoittelemaan. Lisäksi aiheiden ymmärtäminen ja haltuun saaminen vaatii itsenäistä opiskelua, jolloin tyypillinen kurssin viikossa vaatima työmäärä on 12-16h, riippuen toki opiskelijoiden omasta motivaatiosta ja kurssien haasteellisuudesta. Välillä jotkut kurssit voivat tuottaa tunteen, jota parhaiten kuvaa termi "ripmoti", mutta toisaalta kovan työn palkitsevuus on tekijä, joka ajaa opiskelemaan vaikeuksista huolimatta. Parhaassa tapauksessa siis. Joskus motivaation palauttaminen vaatii tuntien istuntaa kiltiksen motinurkassa, varsinkin killan miespuolisilla henkilöillä. Motivaation palauttaminen vaatii ainakin yhtä paljon työtä kuin itse kurssi.

Kokonaisuudessaan YMPillä opiskelu on oikein mukavaa ja väittäisin, että ajoittain jopa hyvin antoisaa.

Feel the bit.

Bittium Talent - Student recruit

If you are a bit enthusiast, send
an application via jobs.bittium.com.

Bittium

Osa 3: Bulgogi

Neliosaisen ruokakolumnimme viimeisessä osassa lähemme kirjoittajan mukavuusalueen ulkopuolelle pois eurooppalaisesta keittiöstä ja korealaisen barbecuen maailmaan. Tällä kertaa lautaselle päätyi Bulgogi, joka siis on hyvin marinoitua naudanlihaa grillattuna. Menikö hommat niinkuin ruotsalaisessa kansanlaulussa? Pian selviää.

Bulgogi on noin tuhat vuotta vanha korealainen ruokalaji, joka tarkoittaa raa'asti käännettynä "tulta ja lihaa". Hyvin miehekäs ruoka siis kaikin puolin. Lisäksi Bulgogi on äänestetty niinkin vasta kuin 2011 CNN Go:n listauksessa maailman herkullisimmista ruoista sijalle 23. Ruoka on kuitenkin kolumnisarjan helpoin tehdä, joten ei muuta kuin hellan ääreen ruikuttamaan. Huomaathan varata aikaa marinointiin vähintään 5 tuntia.

Ruoanlaittohan alkaa aina aineiden hankinnasta ja koska olen tunnetusti perin saita mulkero, säästin raaka-aineissa ostamalla 9,90e/kg irtoavaa kulmapaistia kalliimpien osien sijaan. Tämä näkyi ehkä eniten perkausoperaatiossa, jossa noin 20% lihan painosta lähti nesteinä ja kalvoina pois ennen varsinaisen kokkaamisen aloittamista. Tässä vaiheessa liha kannattaa laittaa pakastimeen jähmettymään niin myöhempi silpominen onnistuu helpommin.

Sitten marinadia tekemään. Tähän vaiheeseen oli hyvin vaikeaa löytää mitään selkeää ohjetta, joten annoin (diplomi-)insinööriä väristä ja improvisoin hyvin pitkälti koko liemen. Soijakastike on aika olennainen osa aasialaista ruoanlaittoa, kuten myös inkivääri, chili ja valkosipuli. Näin ollen käytin tätä nelikkoa pohjana ja lisäilin mm. paahdettuja seesaminsiemeniä ja viskiä makua tuomaan. Suosittelen myös esimerkiksi hunajaa tuomaan makeutta soijan vastapainoksi ja sipulia antamaan koostumusta. Tässä kohtaa tein myös isomman virheen, sillä en hoksannut laittaa marinadia niin runsaasti, että saisin siitä kastikkeen muuten hieman kuivaksi jäävän lihan kaveriksi. Ottakaatte oppia allekirjoittaneen virheistä ja laittakaa kunnolla nestettä marinadiin.

Marinadihommien jälkeen on hyvä hetki alkaa pilkkua hieman kohmeista lihaa ohuiksi siivuiksi ja pilkkua siivut mukaviksi suupaloiksi. Ideana on saada marinadi imeytymään hyvin lihaan ja toisaalta tehdä ruoasta helposti syötävää. Muista leikata lihassyiden vastaisesti, että suikaleesi saavat sitten kypsänä kuminpalasta mureamman koostumuksen. Kun olet valmis, yhdistä lihat marinadin kanssa, vaikka tiiviiseen pussiin ja laita jääkaappiin maustumaan vähintään 5 tunniksi tai kuten itse tein, vajaaksi vuorokaudeksi. Pussia on kiva käydä aina huljuttelemassa silloin tällöin ja seurata miten liha ottaa väriä soijakastikkeesta.

Ota lihat lämpimään vähintään puoli tuntia ennen paistamista ja mikäli grilliä ei ole tarjolla näin opiskelija-asunnossa talvikuukausina, käytä hyvin kuumaa pannua. Liha saa olla aika tummanruskeaa mutta varo polttamasta huolella valmistelemasi mansikkia. Lisukkeita voi improvisoida oman mielen mukaan, itse käytin jasmiiniriisiä sekä suikaloitua kiinankaalia, inkivääriä, porkkanaa ja punasipulia.

Loppukaneettina liha olisi ollut täydellistä, jos olisin saanut marinadista kastikkeen kompensoimaan vähärasvaisen naudanlihan hienoista kuivuutta. Marinointi auttoi kuitenkin jossain määrin tähän ongelmaan, sillä maku oli imeytynyt hyvin lihaan ja makumaailma vuorottelikin raikkaan inkiväärin ja pehmeän soijan välimaastossa.

And that's all folks. Teksun ruokaidiootti 2016 kiittää ja kuittaa.

Oulun Teekkariyhdistys järjestää paljon aktiviteetteja fukseille erityisesti syksyn aikana. Kaikki tapahtumat eivät kuitenkaan ole bileitä vaan OTY huolehtii myös tuoreiden tekniikan & arkkitehtuurin opiskelijoiden hyvinvoinnista esimerkiksi sosiaalipoliittisella puolella. Niinpä yhdistyksen sosiaalipoliittinen vastaava järjestikin perinteiseen tapaan Kotiruokakurssin ma 7. - ke 9.11., jossa fuksit opettelivat yksinkertaisen ja maistuvat kotiruuan valmistusta. Teksuutimien toimittaja kävi paikalla ihmettelemässä ja kyselemässä.

OTYn Kotiruokakurssi on järjestetty vuodesta 2004 lähtien lähestulkoon samanlaisena. Ruoat ovat vaihdelleet vuosien aikana, mutta idea on pysynyt samankaltaisena: fuksit tekevät ryhmissä ruokaa ja pääsevät myös maistamaan aikaansaannoksiaan. Kurssi on järjestetty aikaisemmin kahtena iltana alkua syksystä, mutta viimeiset kolme vuotta kolmena iltana halukkaiden runsaasta määrästä johtuen. Yksi kurssi kestää noin kolme tuntia, ja niillä on paikkoja 16 per ilta, eli yhteensä 48 fuksia pääsee treenaamaan kokkaustaitojaan.

Mutta miksi fuksin kannattaisi tulla paikalle? Vastaus on helppo: "oppia tekemään helppoa ja halpaa kotiruokaa. Yliopisto-opiskelijan alku voi olla fuksille ensimmäinen kerta omillaan asumisessa ja täytyy osata tehdä ruokaa, jollei sitten aio syödä ikuisesti Unirestalla ja Amicalla. Kurssi on helppo ympäristö aloittaa ja porukassa on mukava tehdä ruokaa", sanoo kurssin vetäjänä toimiva **Tiina Alaruikka**.

Kurssi järjestetään Oulun kansainvälisen koulun kotitalousluokassa ja ilta alkaa ryhmiin jakautumisella. Fuksit ovat omatoimisia, esivalmistelut on tehty jo ennen kuin helloihin on saatu virrat päälle. Neuvottelua kuuluu tiimien keskeltä määrästä ("Oisko ton verran hyvä?"). Tänäpä ruokana on makaronilaatikkoa ja jälkiruoaksi tehdään suklaamoussea. Myös kasvisruokamahdollisuus löytyy: jauheliha korvataan vain soijarouheella.

Fuksien fiilikset valmistuksen alussa ovat luottavaisia. "Ehkä tää sujuu ihan hyvin. Ehkä ruoka saadaan valmiiksi", kuuluu fuksityttöjen suusta. Poikaporukassa ollaan jo nälkäisenä odottamassa ja odotuksena kurssilta on päästä kylläisenä kotia. Lähes kaikki ovat tulleet fuksipisteiden ja ilmainen ruoan vuoksi. Ainakaan kukaan ei myönnä, että ruoanlaitto olisi tuntematonta osaamisaluetta. Osa kuitenkin uskaltaa myöntää olevansa mieluummin täällä kuin talotalkoissa.

Tunnelmamusiiikki soi valmistuksen ohessa. Ruoat valmistuvat hyvin ja puheensorinaa kuuluu kaikista ryhmistä. Tiimityö tuntuu sujuvan kaikilta suorastaan automaattisesti. Osa on ilmeisesti jo ennestään tuttuja kiltatovereita. Hieman sattuu ja tapahtuu sotkeutumista ja vahinkoja kuten pientä veden yli kiehumista. Ruoat valmistuu aika vauhdilla ja osa ryhmistä jopa soveltaa ohjeita. Allekirjoittaneellakin alkaa maha kurnimaan hyvien tuoksujen myötä. Pääseeköhän itsekkin maistamaan?

Kaiken kaikkiaan kurssilla on oikein mukava ja letkeä tunnelma. Laatikon valmistuminen uunissa kestää kauan ja siivoukset ehtii helposti tehdä ohessa. Myös tiskaaminen kuuluu ruoanlaittoon ja kurssille (ei se nyt ihan ilmaista ollutkaan?). Koneita ei saa (tai ehdi) käyttää, vaan täällä tiskataan kaikki käsin!

Tunnelmat ruoan jälkeen ovat hyvät kaikissa ryhmissä. Ruoka oli ihan hyvää, mutta mausteita olisi saanut olla enemmän. "Aineksiin nähden oli oikein hyvä." Ruoka näyttää maistuvan kaikille, ja eipä sitä taida toimittajalle riittää, murh.. Myös kasvisvaihtoehto käy kaupaksi. Soijamakaronilaatikko ei ihan normaalille liha-makaronilaatikon maistu, mutta oli kuulemma silti maukasta!

Kurssilla käytettävän ja fukseille jaettavan keittokirjan on koostanut tekniikan yo Anne Lukkarila Oulun Teekkariyhdistyksestä ja Katariina Alha teknillisestä tiedekunnasta. 2010 kirjaan päivitettiin uusia reseptejä ja 2013 ilmettä uudistettiin. Reseptejä löytyy Kalakukosta ja Oulujärven muikeista burgereihin ja Teekkarin munakkaaseen. Reseptivihkosta löytyi muitakin mielenkiintoisia ruokia, esimerkiksi Kessin Joulukakku.

Tärkeimpänä kysymyksenä ennen kotiin lähtöä: Oppiko kukaan mitään? – "Kai sitä aina vähän jotakin oppii, vaikka tuttua ruokaa olikin."

Terveisiä tuleville fukseille: Kurssille kannattaa ehdottomasti tulla, vaikka osaisikin jo kokata. Täällä saa kavereita ja ilmaista ruokaa mahdollisesti jopa kotipakettiin asti!

Aiemmin syksyllä Teksun toimitus lähestyi jäsenistöä Forms-kyselyllä, jonka aiheena oli mielensäpahoitus. Tuo toiminta on tuntunut olevan kovasti tapetilla varsinkin syksyn aikana, joten asiaahan oli pakko tutkia! Vastaukset koottiin yhteen ja niistä koostettiin Teksuutimien tilastollisen tutkimuksen ryhmässä ammattimaiset excel-kaaviot sekä monisivuiset raportoinnit. Kyselyn tulokset ja niiden analyysi ohessa, olkaa hyvä.

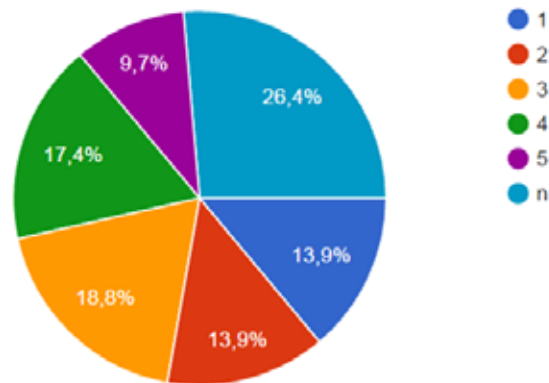
Näitä kysyttiin

1. Sukupuoli: a) mies b) nainen c) en halua määritellä
2. Vuosikurssi: a) 1. b) 2. c) 3. d) 4. e) 5. f) n.
3. Tieteenala
4. Mieleni pahoitti: (vapaa sana)
5. Kuinka kauan mielenpahoitus on jatkunut: asteikolla 1 (pari päivää) – 5 (vuosikausia)
6. Kuinka voimakas mielenpahoitus on kyseessä: asteikolla 1 (vähäinen) – 5 (äärimmäinen)
7. Minkälaisia vaikutuksia mielenpahoituksesta on ollut: (vapaa sana)

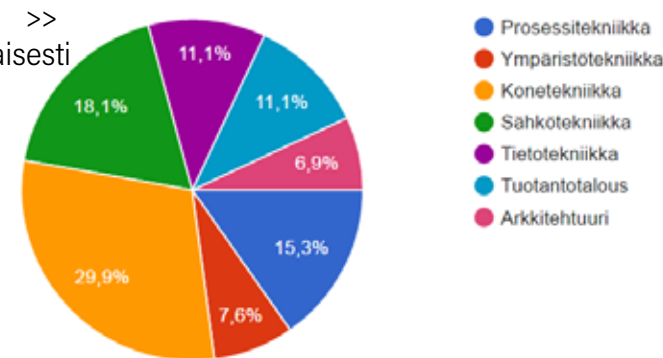
Vastauksia saatiin yhteensä 144 kappaletta.

Vastaajista 72,9% oli miehiä, 18,1% naisia ja 9% ei halunnut määritellä itseään.

Vuosikurssit olivat edustettuna oheisen diagrammin mukaisesti.

Myös killat olivat suhteellisen tasaisesti edustettuina

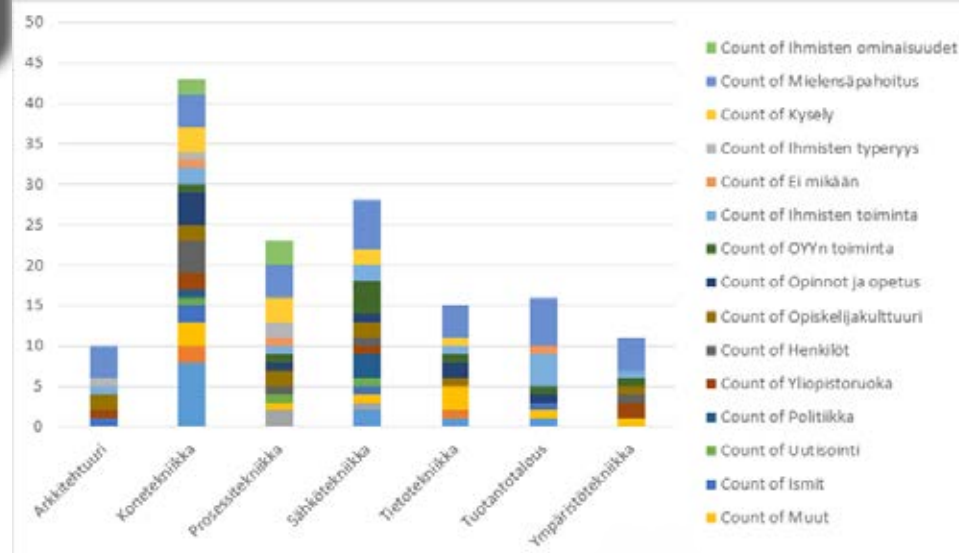
Aiheuttajat jaettiin 18 eri kategoriaan vapaiden vastausten mukaisesti. Aiheuttajan perässä suluissa lukee vastausten lukumäärä tässä kategoriassa:

1. Ihmisten ominaisuudet (5)
2. Yleinen mielensäpahoitus (32)
3. Tämä kysely (9)
4. Ihmisten typeryys (4)
5. Ei mikään spesifi (3)
6. Ihmisten toiminta (12)
7. OYY:n toiminta (9)
8. Opinnot & Opetus (9)
9. Opiskelijakulttuuri (10)
10. Henkilöt (7)
11. Yliopistoruoka (6)
12. Poliittikka (4)
13. Uutisointi (3)
14. Eri -ismit (5)
15. Muut aiheet (10)
16. Kylmyys (3)
17. Talous (3)
18. Ihmisryhmät (12)

Pohdintaa:

Ihmisten toiminta ja yleinen mielensäpahoitus olivat ainoat asiat, jotka ärsyttivät jokaista kiltaa vastaajista, mutta näiden lisäksi myös OYY:n toiminta, opinnot & opetus, opiskelijakulttuuri, muut aiheet sekä ihmisryhmät ärsyttivät useita.

Yleinen mielensäpahoitus keräsi kirkkaasti eniten vastaajia, ja näistä lähes kaikki tarkentuivat mielensäpahoittamiseen abstraktina käsitteenä. Teksuutimien filosofian ja logiikan tutkimusosasto päättelnee siis, että mielensäpahoittaminen ja sen esille tuominen pahoittaa myös muiden mieltä, saaden aikaan ydinfission tapaisen ketjureaktion, jossa yksi mielensäpahoittaja voi pahoittaa myös useamman uuden henkilön mielen, jotka edelleen pahoittavat yhden tai useamman mielen ja niin edelleen. Toisaalta Teksuutimien uusiutuvien luonnonvarojen tutkimusyksikkö pohtii parhaillaan, voisko tämän "voimavaran" valjastaa jotenkin yhteiskunnan hyväksi.

<< Mielensäpahoituksen aiheuttajien pivot-palkistot näyttivät tältä

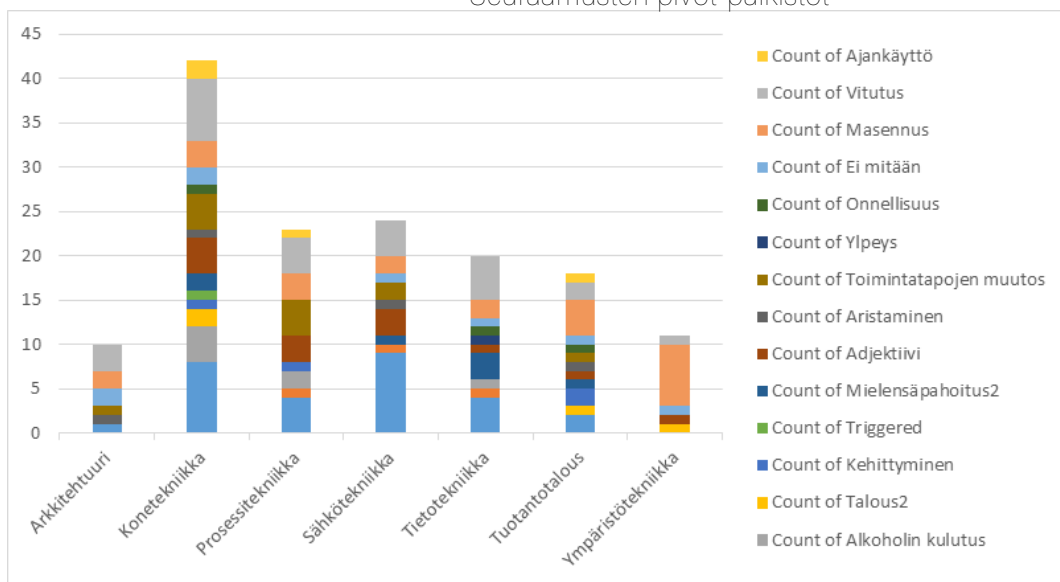
Mielensäpahoituksen seuraamukset jaettiin vapaan sanan vastausten perusteella 16 kategoriaan, suluissa jälleen vastausten määrä kategoriassa:

1. Keho ja sen toiminta (28)
2. Opinnot (3)
3. Alkoholin kulutus (7)
4. Talousasiat (4)
5. Kehittyminen (4)
6. Triggeröityminen (1)
7. Mieli pahoittui (7)
8. Jokin negatiivinen adjektiivi (13)
9. Aristaminen asioissa (4)
10. Toimintatapojen muutos (12)
11. Ylpeys (1)
12. Onnelliisuus (3)
13. Ei mitään (8)
14. Masennus (23)
15. Vitutus (26)
16. Ajankäyttö (4)

Pohdintaa:

Huomionarvoista, että masennus, vitutus ja kehon toiminta ovat keränneet peräti 77 vastausta eli 53,4% kaikista vastauksista! Masennus ja vitutus olivat ainoat seuraamukset, joita jokainen kiltta oli kokenut. Jokseenkin huolestuttavaa on se, että 23 vastaajaa on kokenut masennusta mielensäpahoittamisen seurauksena. Teksuutimet suositteliekin kontaktoimaan YTHS:n mahdollisimman varhaisessa vaiheessa jos epäilee masentuneensa!

Seuraamusten pivot-palkistot

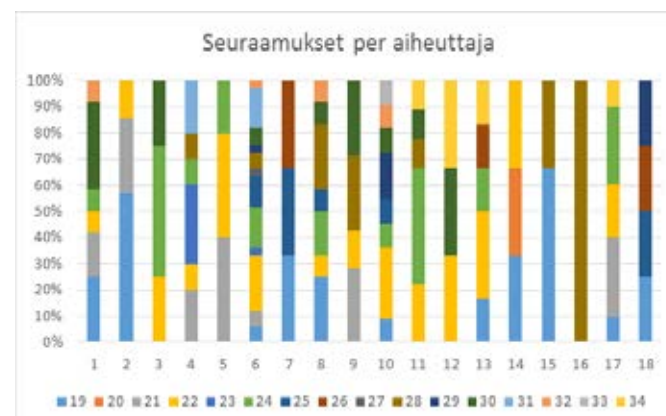
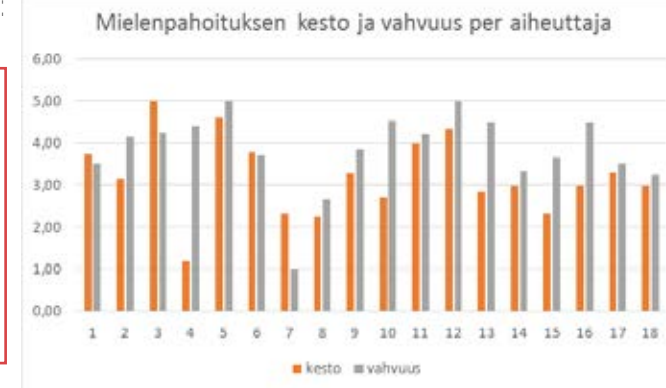

Vuosikurssin, mielensäpahoituksen vahvuuden ja kesto välille saatiin oheiset korrelaatiokertoimet. Voitaneen päätellä, että korrelaatio on positiivisesti häilyvä ainoastaan keston ja vahvuuden välillä.

	vuosikurssi	vahvuus	kesto
vuosikurssi	1,00000	0,00737	0,09638
vahvuus	0,00737	1,00000	0,29554
kesto	0,09638	0,29554	1,00000

Keston keskiarvoksi asteikolla 1-5 saatiin 3,243056 jolloin voitaneen puhua useiden viikkojen tai jopa kuukausien mittaisesta mielensäpahoituksesta. Mielensäpahoituksen vahvuuden keskiarvoksi muodostui 3,819444 ja voitaneen otaksua, että 1-5 asteikolla tämä indikoi hyvin voimakasta mielensäpahoitusta, jos täysi vitonen tulkitaan äärimmäiseksi vitutukseksi. Myös vitusten suuri määrä vaustauksissa (26) tukee tätä väitettä. Kesto ja vahvuus muodostivat oheisen kuvaajan aiheuttajien suhteen:

Huomionarvoista että aiheuttaja nro. 3 eli tämä kysely aiheutti hyvin pitkäaikaista (vuosikausia) kestäväää mielensäpahoitusta. Lisäksi aiheet "ei mikään spesifi" sekä politiikka aiheuttivat äärimmäisen vahvaa mielensäpahoitusta.

<< Seuraamukset per aiheuttajat muodostivat puolestaan oheisen hyvin selkeän kuvaajan.

<< Oheisa Teksuutimien graafisen osaston taidonnäyte, teoksen nimi on "Mielen-sä PAHOitus"

Lukuvuoden alkamisajankohdasta

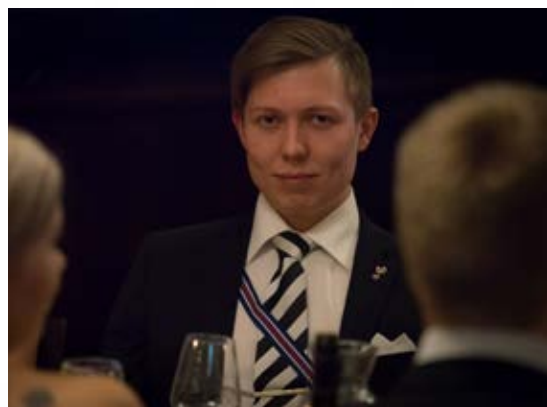
Tervehdys rakkaat jäsenet!

Kuten tiedättekin, niin järjestimme Oulun Teekkariyhdistyksen puolesta gallupkyselyn lukuvuoden alkamisajankohdasta aiemmin syksyllä. Kyselyn suoritimme siksi, että halusimme tietää Teidän mielipiteet sekä kokemukset tämän vuotisesta johdantoperiodin alkamisajankohdasta ja kuinka se vaikutti opiskeluihinne sekä kesätöihinne. Vastauksia kyselyyn tuli kaikkiaan 477 kappaletta. Vastaaajista 91,2 % oli sitä mieltä, että lukuvuoden/johdantoperiodin tulisi alkaa vasta syyskuussa.

Eniten tämän vuotinen johdantoperiodin alkamisajankohta vaikutti fukseihin sekä pienryhmäohjaajiin. Monet fuksit joutuivat ottamaan asunnon jo elokuun alusta, vaikka heille olisi riittänyt, että asunnon saa vasta syyskuun alusta. Tämä aiheutti heille turhia kuluja, sillä he eivät voineet nostaa opintotukea elokuulta, sekä osa oli joutunut lopettamaan kesätyönsä paria viikkoa aikaisemmin. Pienryhmäohjaajilla tämä vaikutti lähinnä kesätöihin, jotka pääsääntöisesti tekniikan alalla jatkuvat elokuun loppuun asti.

Vastauksissa ilmeni myös hyödyllisiä huomioita fukseilta, joiden mielestä johdantoperiodin ei tarvitse olla ajallisesti kovin pitkä, vaan sen voisi tiivistää pariin päivään syyskuun alkuun. Heidän mielestä johdantoperiodin aikana oli liikaa odottelua sekä liian vähän ohjelmaa.

Näiden vastauksien pohjalta kokosimme yliopiston johdolle kannanoton,

jossa kerroimme tekniikanalan opiskelijoiden mielipiteet lukuvuoden alkamisajankohdasta. Suureksi onneksemme yliopisto on nyt kuitenkin muuttanut alkuperäistä suunnitelmaansa, joten ensi vuonna johdantoperiodi alkaa jälleen syyskuun alussa. Aikaisemman suunnitelman mukaan johdantoperiodin oli tarkoitus alkaa viikolla 33. Näillä näkymin myös vuonna 2018 alkamisajankohta on syyskuussa.

Lopuksi haluaisin kiittää jokaista, joka vastasi kyselyyn ja antoi meille arvokasta tietoa näinkin tärkeästä asiasta.

Jouluisin terveisin
Koulutuspoliittinen vastaavanne
Petri M. Lehtonen

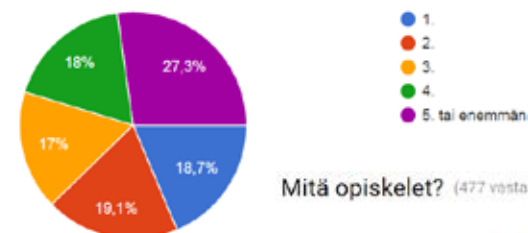
OTY vuonna 2016

Opiskelijajäseniä: 3978
Seniorijäsenet*: 67
Uusia jäseniä*: 268

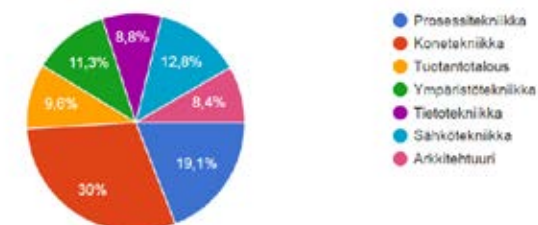
Opiskelijajäsenten tiedekunnat:
TTK, TST, ArkTK & KaTK

*ajanjaksolla: 11.–11.11.2016

Monettako vuotta opiskelet? (477 vastausta)

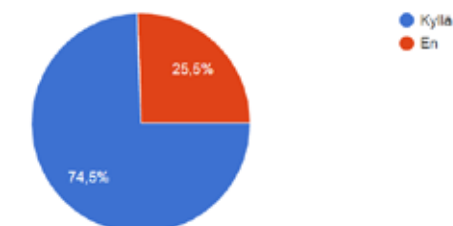
Mitä opiskelet? (477 vastausta)

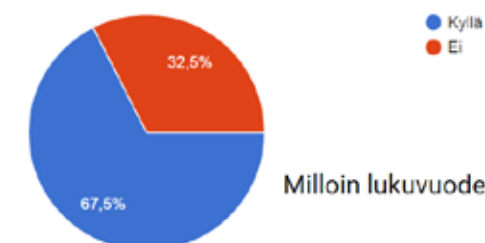
Olitko kesätöissä? (477 vastausta)

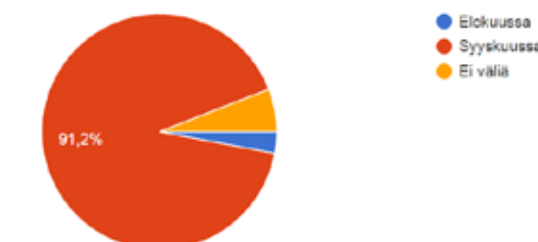
Jos vastasit kyllä, niin olitko oman alan kesätöissä? (435 vastausta)

Haittasiko lukuvuoden aikaisempi alkamisajankohta (22.8) kesätöitäsi/opintojasi? (477 vastausta)

Milloin lukuvuoden pitäisi alkaa? (477 vastausta)

Tervehdys,

On taas kulttuuripalstan aika. Edellisen kirjoittamisesta onkin tapahtunut paljon, niin opiskelijakulttuurin saralla, kuin henkilökohtaisessa elämässäni. Syyskuussa valmistuin lopulta Tietotekniikan diplomi-insinööriksi. Lokakuussa puolestaan minun elämäni syntyi uusi tähti, kun esikoistyttöni saapui maailmaan.

Oululaisen Teekkarikulttuurin saralla on tapahtunut myös suuria muutoksia. Oulun Teekkariyhdistyksen vaalikokous päätti marraskuussa vaihtaa "neekeri" -sanon Teekkarihymnistä. Haluan nyt avata joitakin omia tunteitani tästä päätöksestä.

Itse en ollut kokouksessa paikalla, sillä valmistuneena minulla ei ollut äänestys-oikeutta. Olin myös sitä mieltä, että minun aikani nillittää asioista on edesmennyt ja on aika antaa nuorempien sukupolvien tehdä omat päätöksensä, vaikka seurasinkin kokousta IRCin välityksellä. Minulla on kuitenkin syntyneen päätöksen kanssa ristiriitaiset olotilat. Itse laulun vaihtamisen kannalta minulla on suhteellisen selvät sävelet; jos yhdistys tuntisi, että laulu ei toimi heillä, se on tervetullutta vaihtaa. Hymniä ei itsessään ole ilman sen kulttuurillista merkitystä kovinkaan hieno kipale. Yksikertainen rallatus, jonka on tarkoitus yhdistää Teekkarikuntaa ja siksi sen vaihtaminen onkin tervetullutta, jos se jakaisi yhteisön kahteen leiriin.

Se mikä minua harmittaa, tai suorastaan v*****a tässä asiassa, on syyt miksi se vaihdettiin. Itselleni Teekkarikulttuuri on tarjonnut aina turvallisen alueen (safe-zone, heh) mielensäpahoittamisen ja some-paineen kuppaisesta ilmapiiristä. Kirjoittelinkin tästä tammikuussa ensimmäisessä palstassani. Paikka, jossa kaikkea ei oteta kirjaimellisesti ja etsit virheitä sekä hirttokehteita kaikesta mahdollisesta p*****a. Ja olin aina kiitollinen siitä, että OTY oli vapaa OYY:n k*****a politiikoinnista, toisin kuin esimerkiksi TTY:llä tai Aalto-yliopistolla. Olin seurannut hommaa usean vuoden ajan ulkopaikkakunnilta ja kiitin hiljaa, ettei tarvitse katsella sellaista p****a Oulussa.

Ja sitten tuli tämä keissi. Jos yhdistys olisi itseksensä päättänyt tämän päätöksen, minulla ei olisi mitään sitä vastaan. Mutta päätös syntyi - ainakin omasta mielestäni - puhtaasti sosiaalisen paineen johdosta, että pitää tehdä niin kuin joku muu sanoo, tai he ajattelisivat minusta kakkaa. Joku varmaan väittääkin, että päätöstä ei tehty sosiaalisen paineen vuoksi, joka on p****puhetta. Feministinen järjestö huutelee vieraisiin pöytiin (SYL päätös jne.) ja sitä kuunnellaan, ei näin. Tämä jätti itselleni pahan maun suuhun päätöksestä ja pohtimaan, miten asian itse henkilökohtaisesti käsittelen. Näin jälkikäteen tähän voisin vielä heittää oman mielipiteeni, että hymnin vaihtaminen olisi ollut parempi vaihtoehto kuin sen muuttaminen (Pappila -> Alppila huutelijat voi pitää turpansa kiinni, se vaihdettiin takaisin).

Mutta näin vastavalmistuneena ajattelen kuitenkin, että nyt on tietynlaisen aikakauden päätyminen kyseessä, ja toivonkin, että OTY ei tule koskaan menemään poliittisen ylikorrektiuden puolelle, ja huumori osataan yhä käsitellä huumorina, ilman turhanpäiväisiä mielensäpahoittamisia. Useat vanhemmat sukupolvet laulavat Hymninsä luultavasti yhä neekereillä ja se on heidän oikeutensa, mutta se ei tee heistä rasisteja. Itselläkin on oma ratkaisuni asian kanssa, mutta se varmaan onkin tarinaa toiseen elämään.

Kuitaten viimeisen kerran,

Aapo - Emeritus Kulttuurisika ja Diplomi-insinööri

Tasa-arvovaltuutettu vastailee säännöllisesti jäsenistöltä tulleisiin tiedusteluihin. Kysymyksiä voi esittää esimerkiksi sähköisen poistin välityksellä (tasa-arvovaltuutettu(at)oty.fi)

Tasa-arvovaltuutettu pitää myös säännöllistä päivystystä osoitteessa Kirkkokatu 10 sunnuntai-iltoina klo 22.00-02.00. Ilmoitathan esittämäsi kysymyksen yhteydessä, mikäli siihen voi vastata tällä palstalla ja millä nimimerkillä toivoisit esiintyväsi.

Hei, tasa-arvovaltuutettu.

Koen, että minua syrjitään yhteiskunnassa. Olen herkästi mieleni pahoittavaa ihmistyyppiä, ja moni asia haittaa minua huomattavasti. Asia voi olla mikä tahansa narisevasta ovensaranasta opiskelutoverin naamaan. Usein minulle sanotaan, että ei pitäisi pahoittaa mieltä, koska joku asia on sama kaikille. Mutta kun ei ole. Minä koen asiat vahvemmin. Miten saisin ihmiset ottamaan minut vakavammin, ja auttamaan minua ärsyttävien asioiden poistamisessa kokemuspöytäni.

- Aina harmittaa

Hei, Aina harmittaa.

Tavallisia vierasesineitä nenässä ovat kivet, kuulat, herneet, pienet legopalikat ja paperinpalat. Vierasesine pitää poistaa mahdollisimman pian, koska se ärsyttää ja turvottaa limakalvoa, mikä vaikeuttaa esineen poistamista. Lisäksi eloperäiset vierasesineet, kuten herneet ja jyvät, turpoavat kosteassa ympäristössä. Useimpien lasten kehitykseen kuuluu vaihe, jossa tekee mieli työntää tavaroita nenään, aikuisilla palkokasvien päätyminen nenään on harvinaisempaa, mutta ei tavatonta.

Kotihoidoksi suosittelen niisanottua suukutusmenetelmää, mikäli elämästäsi löytyy vielä ihmisiä jotka ovat valmiita toimenpiteeseen ryhtymään. Siinä painetaan sormella tukkoon se sierain, jossa vierasesine ei ole, ja puhalletaan napakasti uhrin suuhun. Tällöin suusta nenään kulkeutuva paine työntää esineen ulos. On tärkeää, että puhallus on mahdollisimman nopea ja voimakas. Jos vierasesine ei lähde suukottamalla pois eikä siitä saa sormella otetta, pitää lähteä lääkäriin.

Lääkärin vastaanotolla vierasesine voidaan poistaa nenästä erilaisilla pihdeillä, imulla, pienellä imukupilla tai kuvan mukaisella esineen taakse työntävällä koukulla. Joskus vierasesinettä ei saada poistettua turvallisesti vastaanotolla joko potilaan vastustelun tai esineen vaikean sijainnin vuoksi. Tällöin korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkäri poistaa vierasesineen lyhyessä nukutuksessa.

Toivottavasti näillä ohjeilla isoimmista ärsytyksen aiheista pääsee eroon.

Terveisin, Tasa-arvovaltuutettu

oty.fi